

Shoqata e kontabilistëve të çertifikuar dhe auditorëve të Kosovës

Praktika profesionale
(Zgjidhjet)

P12

Data 08/07/2023

Detyra 1

(a) Përshkruani rolet e menaxherit të rrezikut.

(8 pikë)

Rama & Ara (R&A) është një nga investitorët më të mëdhenj institucionalë në vend. Strategjia e saj e investimeve ka qenë tradicionalisht zotërimi i një përqindje të vogël të aksioneve në secilën prej 200 kompanive kryesore në bursë. Aksionet e R&A zakonisht janë midis 2% dhe 10% të secilës kompani dhe ajo menaxhon fondet për mbi dy milionë klientë (njerëz dhe biznese që blejnë në fonde aksionare të menaxhuara nga R&A).

E themeluar mbi 200 vjet më parë, R&A ka besuar gjithmonë se është përgjegjëse shoqërore. Si pjesë e strategjisë së saj Përgjegjësisë Sociale të Korporatës (PSK), R&A bleu së fundmi 100% të aksioneve në një kompani ndërtimore, Konstruktinq, të cilën e zotëronte si një pronësi e drejtpërdrejtë dhe nuk e përfshinte në fondet e saj të menaxhuara. Konstruktinq, nga ana tjetër, zotëronte një sasi të madhe toke të përshtatshme për zhvillimin e ardhshëm të banesave me kosto të ulët. Faqja e internetit R&A raportoi se arsyeja për këtë blerje ishte adresimi i shqetësimeve të bordit për mungesën e banesave të përballueshme në vend, të cilat R&A menduan se mund të ndihmonin për të adresuar duke pasur pronësi të plotë të Konstruktinq. R&A raportoi se kishte një nevojë të madhe sociale për shtëpi të përballueshme dhe shpresonte të krijonte qindra shtëpi të reja me kosto të ulët çdo vit.

Konstruktinq dëshironte të ndërtonte një pronë të madhe me shtëpi të reja në qytetin e Pamionit dhe autoriteti i qeverisjes vendore dha lejen e kërkuar të ndërtimit. Por Universiteti aty pranë i Pamionit e kundërshtoi fuqimisht sepse besonte se shtëpitë e reja do të shkatërronin atë që konsiderohej të ishte një pamje panoramike nga kampusi universitar që e ndihmoi atë të rekrutonte staf dhe studentë në universitet. Si autoriteti i qeverisjes vendore Pamioni ashtu edhe Universiteti i Pamionit kishin para nga rezervat e investuara si klientë (dmth. investitorë fondesh) me R&A, por me universitetin që kishte një investim thelbësisht më të vogël në fond sesa autoriteti i qeverisjes vendore. Autoriteti i qeverisjes vendore zotëronte gjithashtu aksione në R&A, që do të thotë se ishte njëkohësisht investitor në fonde dhe aksioner në R&A.

Kërkohet:

(b) Dalloni midis aksionarëve privatë dhe institucionalë dhe diskutoni problemet e agjencisë që mund të lindin kur një aksionar institucional si R&A mban para në fonde në emër të klientëve (dmth. investitorët në fondet R&A). (8 pikë)

(c) Shpjegoni se si pretendimet e palëve të interesuara janë ndonjëherë në konflikt dhe, duke përdorur një kornizë të përshtatshme analize të palëve të interesuara, vlerësoni pretendimet konkurruese të autoritetit të qeverisjes vendore dhe Universitetit të Pamionit në zhvillimin e propozuar të banesave. (9 pikë)

(Total: 25 pikë)

Zgjidhja

(a)

Rolet e menaxherit të rrezikut

- Të ofroj leadership të përgjithshëm, vizion dhe udhëheqje, përfshirë vendosjen e politikave të menaxhimit të rrezikut, vendosjen e sistemeve të menaxhimit të rrezikut. Kërkimi i mundësive për përmirësimin dhe forcimin e sistemeve.
- Zhvillimi dhe promovimi i kompetencave, sistemeve, kulturës, procedurave, protokoleve të menaxhimit të rrezikut. Sistemet duhet të jenë të afta të vlerësojnë në mënyrë të saktë rrezikun i cili nuk duket që bëhet në organizatën H & Z.
- Raportimi ndaj menaxhmentit dhe komitetit të rrezikut. Informatat duhet të jenë në formë të përdorshme nga menaxhmenti për të raportuar ndaj shfrytëzuesve të jashtëm pastaj. Dhënia e 'këshillës' nga XXX zakonisht do të jetë më pak e dobishme se sa raportimi i plotë në të cilën gjenden të gjitha informatat relevante për vendimmarrje nga menaxhmenti.
- Sigurimi i pajtueshmërisë me kode, rregulloret dhe ligjet relevante. Nëse shikohet nga aspekti i vendit (psh Sarbanes Oxley, ose specific për industrinë në të cilën gjendet organizata).

(b) Aksionarët privatë dhe institucionalë

Aksionet në kompanitë e listuara mbahen nga një sërë individësh dhe institucionesh. Në shumicën e bursave, është e përshtatshme dhe relativisht e lirë për të blerë ose shitur aksione (zakonisht në një aplikacion të bazuar në internet) dhe shumë njerëz individualë shpesh blejnë dhe shesin aksione në kompani në këtë mënyrë. Një lloj i dytë i aksionarëve është aksionari institucional. Kjo është një organizatë, dhe jo një individ, dhe në përputhje me rrethanat, numri i aksioneve të mbajtura është zakonisht shumë më i lartë se aksionarët individualë "privatë". Disa investitorë blejnë aksione direkt në kompani përmes bursës, ndërsa të tjerët blejnë një pjesë të vogël të një fondi më të madh, siç është ai në R&A.

Aksionarët institucionalë priren të jenë institucione të mëdha financiare me shuma të mëdha kapitali dhe përfshijnë fondet e pensione, kompanitë e sigurimeve, bankat dhe kompanitë e specializuara të investimeve. Ata kanë shumë klientë që blejnë në një fond të caktuar, siç është ai në R&A, dhe ky fond më pas menaxhohet në një farë mënyre me marrëveshjen e klientëve që kanë vendosur para në atë fond. Fondi tërheq një kosto menaxhimi (për të paguar për transaksionet dhe kostot e menaxhimit të fondit) i cili zbritet nga fitimet (ose humbjet) e bëra.

Çështjet e agjencisë dhe aksionarët institucionalë

Problemi i agjencisë ekziston sa herë që ka një ndarje midis pronësisë dhe menaxhimit të një kompanie. Quhet 'problem' sepse është pjesërisht roli i menaxhmentit të konstatojë dëshirat e aksionarëve në mënyrë që të menaxhojë në mënyrë më efektive strategjinë për të maksimizuar kënaqësinë e aksionarëve.

Problemet e agjencisë janë potencialisht më komplekse me aksionerët institucionalë sesa kur aksionarët privatë blejnë aksione drejtpërdrejt në kompani.

Për shkak se R&A zotëron aksione në emër të klientëve, aksionarët përfundimtarë hiqen *një fazë nga aksionet*. Me fjalë të tjera, klientët R&A mund ta kenë më të vështirë t'i përcjellin preferencat e tyre tek kompanitë ku kanë aksione dhe duhet t'ia delegojnë në mënyrë efektive këtë përgjegjësi menaxherit të fondit të punësuar nga R&A. Kjo do të thotë që individët ose organizatat që blejnë fondet e R&A nuk marrin informacion të kompanisë për secilin prej aksioneve të mbajtura nga fondi dhe jo gjithçka që bëjnë kompanitë individuale mund të përmbushë pritshmëritë e secilit

klient të fondit. Për më tepër, është e vështirë për bordet e këtyre kompanive të përcaktojnë dëshirat e klientëve, sepse ato janë 'të fshehura' pas menaxherit të fondit dhe sistemeve të konfidencialitetit të R&A.

Ka shumë aksionarë që janë anëtarë të secilit fond. Edhe pse ka të ngjarë që të gjithë të ndajnë objektivin e përgjithshëm të rritjes së kapitalit, *mund të ketë mosmarrëveshje për çështjet e përgjegjësisë sociale të korporatës (PSK)* si shkalla në të cilën R&A duhet të investojë në kompanitë e ndërtimit të shtëpive për të ofruar një të mirë të caktuar shoqërore. Një aksionar që kërkon, për shembull, të maksimizojë kthimet afatgjata mund të mos e shohë blerjen e ndërtuesit të shtëpisë si një prioritet ose domosdoshmërisht një që mund t'i shtojë më shumë vlerë portofolit të tyre. Në këtë drejtim, për shkak se klienti R&A është anëtar i fondit R&A, asnjë klient nuk do të kishte një zë të drejtpërdrejtë në mbështetjen ose sfidimin e politikave të kompanisë (për PSK ose për çështje të tjera strategjike si blerja e Konstruktiv). .

Aksionet e mbajtura në një fond të caktuar mund të ndryshojnë me kalimin e kohës pasi disa aksione blihen dhe të tjerat shiten nga menaxheri i fondit. Kjo do të thotë që klienti (investitori në fond) *mund të mos e dijë identitetin e kompanive që fondi mban aktualisht*. Nëse investitori nuk është shumë aktiv, për shembull, duke kontrolluar përbërjen e fondit në baza javore (zakonisht në internet), ka gjasë që ata të mos e dinë se cilat aksione zotërojnë në mënyrë indirekte dhe kjo do të kufizonte aftësinë e tyre për të kërkuar llogari nga pronarët, edhe sikur ky të ishte qëllimi dhe dëshira e tyre.

(c) Pretendimet e palëve të interesuara janë rezultatet e kërkuara në një situatë të caktuar nga një palë specifike e interesuar. Nëse një palë e interesuar ka një zë (të tillë si një universitet, një autoritet i qeverisjes vendore, një sindikatë, etj.), atëherë pretendimi mund të artikullohet qartë në lidhje me rezultatin që kërkohet. Nëse nuk ka zë (si për shembull brezat e ardhshëm), atëherë pretendimi i tij është më pak i sigurt dhe rezultati më i mirë nuk është gjithmonë i qartë. Pretendimet e palëve të interesuara janë shpesh në konflikt. Kjo do të thotë se dy palë të interesuara duan rezultate të ndryshme në një situatë të caktuar. Universiteti në këtë rast nuk dëshiron që të ndërtohen banesa të reja, ndërkohë që R&A dhe autoriteti i qeverisjes vendore janë të dy në favor të zhvillimit. Ky është një shembull i pretendimeve të palëve të interesuara në konflikt sepse të dyja preferencat nuk mund të akomodohen; njëri duhet të 'fitojë' mbi tjetrin.

Në çdo situatë të palëve të interesuara, duke përfshirë ato që janë në konflikt, ndikimi mund të konstatohet nga matrica Mendelow.

Kjo është një mënyrë për të përcaktuar ndikimin e palëve të interesuara. Palët e interesuara të identifikuar vlerësohen sipas fuqisë dhe interesit të tyre relativ. Ato palë të interesuara me kombinimin më të lartë të këtyre variablave janë ata me ndikimin më të madh mbi rezultatet.

Autoriteti i qeverisjes vendore ka një fuqi strukturore më të lartë se universiteti për shkak të *aftësisë së tij për të dhënë ose për të mos lejuar ndërtimet*. Kjo është një kompetencë ligjore që u është transferuar autoriteteve të qeverisjes vendore nga qeveria qendrore, megjithëse zakonisht kërkohet që konsultimi vendor të bëhet përpara se të jepet miratimi përfundimtar. Ajo gjithashtu ka fuqi të kufizuar si aksionar i R&A dhe ndoshta njëfarë ndikimi si investitor në fondet e R&A. Si një palë e jashtme e interesuar duke qenë një autoritet i interesuar në ndërtimin e banesave me kosto të ulët dhe si klient dhe aksioner i R&A, ka çështje të konsiderueshme konflikti. Ajo ka një detyrim social të shohë zhvillimin e miratuar pasi kjo do të lejojë që banesat me kosto më të ulët të ndërtohen aty ku është më e nevojshme. Prandaj, *interesi* i autoritetit të qeverisjes vendore në aktivitetet e R&A rrjedh nga dy burime: interesi i tij për sigurimin e banesave me kosto të ulët dhe shqetësimi i tij për përfitimin e kompanisë R&A në të cilën ka aksione.

Universiteti ka më pak pushtet mbi vendimin e planifikimit sepse *nuk ka fuqi ligjore, nuk është aksionar në R&A drejtpërdrejt dhe ka një investim më të vogël në fondet e R&A sesa autoriteti vendor si klient R&A* . Megjithatë, ka gjasë që pikëpamjet e një institucioni kaq të rëndësishëm lokal të merren parasysh, sepse një universitet i suksesshëm është i rëndësishëm në zhvillimin e qytetit. Autoriteti i qeverisjes lokale duhet të balancojë pretendimet e një sërë palësh të interesuara gjatë marrjes së vendimeve të këtij lloji, duke përfshirë edhe interesat ekonomike të R&A.

Detyra 2

Një kod kryesor i qeverisjes së korporatës përmban përshkrimin e mëposhtëm për komitetet e auditimit.

Bordi duhet të krijojë marrëveshje formale dhe transparente për të shqyrtuar se si duhet të zbatojnë raportimin e korporatës dhe menaxhimin e rrezikut dhe parimet e kontrollit të brendshëm dhe për të mbajtur një marrëdhënie të përshtatshme me auditorët e jashtëm të kompanisë.

Bordi duhet të krijojë një komitet auditimi me të paktën tre, ose në rastin e kompanive më të vogla, dy drejtorë të pavarur joekzekutivë. Në kompanitë më të vogla, kryetari i kompanisë mund të jetë anëtar, por jo kryetar i komitetit, përveç drejtorëve të pavarur joekzekutivë, me kusht që ai ose ajo të konsiderohej i pavarur në emërimin si kryetar. Të gjithë anëtarët e komitetit të auditimit duhet të konsiderohen të pavarur pas emërimit në komitet. Bordi duhet të bindet që të paktën një anëtar i komitetit të auditimit të ketë përvojë financiare të kohëve të fundit dhe përkatëse.

Kur Hafa Company u listua në bursë, u përpoq të krijonte komitetin e auditimit të kërkuar nga rregullat e listimit. Ajo nuk ishte në gjendje të rekrutonte një drejtor joekzekutiv me përvojën e nevojshme financiare, kështu që emëroi drejtor joekzekutiv me përvojë, Sofia, si kryetar komiteti. Sofia ishte një inxhinier teknik. Ajo u emërua në bordin e Hafa për shkak të ekspertizës së saj në teknologjinë e përdorur nga Hafa dhe kuptoi modelin e biznesit të kompanisë dhe sistemet e saj. Por ajo nuk i kuptonte çështjet financiare.

Sofia u tha kolegëve se nuk kuptonte shumë për konceptin e pavarësisë. Ajo tha se në fushën e saj të inxhinierisë, kolegët brenda dhe jashtë një kompanie të caktuar shpesh mbështesin njëri-tjetrin dhe se kjo shpesh inkurajohej. Si një komunitet specialistësh, ata shpesh zbuluan se ndihma e njëri-tjetrit ishte një pjesë e rëndësishme e jetës profesionale ndër vite. Prandaj, ajo tha se nuk e kuptonte vërtet pse pavarësia ishte e rëndësishme për anëtarët e komitetit të auditimit. Ajo gjithashtu tha se nuk kuptonte shumë për marrëdhëniet e kompanisë me auditorët e jashtëm.

Kërkohet:

- (a) Përkufizoni 'pavarësinë' në kontekstin e komiteve të auditimit dhe shpjegoni pse anëtarët e komitetit të auditimit duhet 'të konsiderohen të pavarur' në kohën e emërimit të tyre. (8 pikë)**
- (b) Diskutoni se si paaftësia e Hafa Company për të rekrutuar një person me 'përvojë financiare të kohëve të fundit dhe përkatëse' mund të kërcënojë efektivitetin e kontributit të komitetit të auditimit në vlerën e aksionarëve. (8 pikë)**
- (c) Shpjegoni natyrën e një 'marrëdhënieje të përshtatshme me auditorët e jashtëm të kompanisë' dhe diskutoni se si duhet të përgjigjet komiteti i auditimit të Hafa Company nëse beson se marrëdhënia është shumë e ngushtë. (9 pikë)**

(Total: 25 pikë)

Zgjidhja

(a) Përkufizoni pavarësinë

Pavarësia është një cilësi e zotëruar nga individët dhe i referohet shmangies së ndikimit të padrejtë nga një interes i caktuar. Kjo liri mundëson mbajtjen e një pozicioni më objektiv për çështjet në krahasim me ata që konsiderojnë interesa personale ose lojalitete tjera. Në rastin e pavarësisë së anëtarëve të një komiteti auditimi, është e rëndësishme që anëtarët të mos ndikohen nga funksioni financiar i kompanisë ose anëtarë të tjerë të bordit ekzekutiv.

Pavarësia e anëtarëve të komitetit të auditimit mund të kërcënohet nga njohja e tepërt, për shembull, me drejtorët ekzekutivë, kjo është arsyeja pse shumë kode të qeverisjes së korporatës kanë masa për të parandaluar njohjen e tepërt. Këto përfshijnë kufizime në skemat e opsioneve të aksioneve për drejtorët jo- ekzekutivë (DJE), emërimet e kufizuara në kohë dhe ndalime për drejtorë të tërthortë (të qenit drejtor në dy ose më shumë kompani).

Kufizime të tjera, në varësi të juridiksionit dhe kodit, përfshijnë caktimin e pagave në një nivel të përshtatshëm për DJE-të, një numër të detyrueshëm vitesh pas daljes në pension nga një kompani përpara se të kualifikoheni për një rol si DJE dhe asnjë marrëdhënie të ngushtë personale midis drejtorëve ekzekutiv dhe jo-ekzekutivë.

Pavarësia e anëtarëve të komitetit të auditimit (KA).

Pavarësia sjell me vete një *inJORANCË të dobishme* për çdo fraksion apo pikë fërkimi në menaxhimin e kontrollit të brendshëm ose rrezikut të kompanisë. Duke sjellë një 'palë sy të freskët' në fushat e rëndësishme të mbikëqyrjes së komitetit të auditimit, komiteti mund të veprojë pa paragjykime. Me një kontribut të rëndësishëm në raportimin financiar, për shembull, komiteti i auditimit duhet të sigurojë saktësinë e raportimit dhe qëndrueshmërinë e sistemeve që mbështesin atë raportim. Pa 'bagazhin' e njohjes së historisë së një sistemi të caktuar, anëtarët e KA mund të vlerësojnë përshtatshmërinë e tij për qëllimin sikur të vlerësonin sistemin për herë të parë.

Anëtarët duhet të jenë *të lirë nga interesat personale për të vepruar vetëm në interes të aksionarëve* dhe jo të ndonjë fraksioni në kompani.

Anëtarët nuk përfaqësojnë ndonjë pjesë të caktuar të kompanisë (p.sh. bordin, sindikatat ose interesa të caktuara me të cilat një anëtar i caktuar mund të ketë simpati) por interesat strategjike të aksionarëve. Komiteti i auditimit duhet të jetë në gjendje të shqyrtojë, rishikojë dhe të veprojë sipas raporteve mbi kontrollin e brendshme dhe auditimin e brendshëm pa frikën e mërzitjes së miqve ose kolegëve brenda kompanisë, të cilët ai ose ajo mund t'i njohë në mënyrë joformale ose përmes rrjeteve të tjera.

Pavarësia e anëtarëve të komitetit të auditimit shërben për *të siguruar investitorët dhe drejtorët e tjerë joekzekutivë në atë që e bën qeverisjen e kompanisë të duket më e fuqishme dhe e besueshme*. Një qëllim kryesor i një komiteti auditimi është të sigurojë një mbikëqyrje të pavarur të sistemeve të rëndësishme të qeverisjes në një kompani të listuar, dhe aksionarët dhe rregullatorët zakonisht i kushtojnë një vlerë të lartë krijimit të një komiteti efektiv auditimi. Është e rëndësishme, pra, që të jetë e pavarur, dhe të shihet si e pavarur, për të ofruar siguri maksimale për aksionarët në kufizimin e teprimeve të mundshme dhe interesave të zotëruara të drejtorëve ekzekutivë.

(b) Pamundësia për të rekrutuar një person me 'përvojë financiare të kohëve të fundit dhe përkatëse'

Së pari, tregon se *kompania mund të ketë probleme me pajtueshmërinë* dhe ky nuk është një fillim i mirë për jetën e kompanisë si një kompani e listuar. Një aksionar mund të pyesë pse kompania nuk ishte në gjendje të rekrutonte DJE për të siguruar përputhjen me rregullat e listimit. Kjo do të ndikojë negativisht në perceptimin e aksionarëve për kompetencën e menaxhmentit të kompanisë

dhe kështu vullnetin e tyre për të investuar në kompani dhe për t'i besuar bordit me vendimet strategjike.

Disa nga funksionet e një komiteti auditimi kërkojnë një përvojë financiare dhe komiteti nuk do të funksiononte siç do të duhej të ishte nëse kjo ekspertizë nuk është e disponueshme. Ajo për shembull duhet të *rishikojë pasqyrat vjetore të kompanisë* dhe kjo kërkon njohuri se si janë ndërtuar pasqyrat dhe kornizën e raportimit. Nëse kjo ekspertizë nuk është e pranishme në komitetin e auditimit, ata nuk do të jenë në gjendje të ofrojnë rishikimin e nevojshëm dhe kjo e hap kompaninë ndaj mashtrimeve ose gabimeve të mundshme në këtë detyrë të rëndësishme.

Komiteti i auditimit ka gjithashtu një rol të rëndësishëm në *mbikëqyrjen e marrëdhënieve ndërmjet kompanisë dhe auditorëve të saj të jashtëm*. Megjithëse Sofia e kupton mirë modelin e biznesit të kompanisë Hafa (i cili është shumë i dobishëm), ajo nuk e kupton domosdoshmërisht natyrën ose rëndësinë e kësaj marrëdhënieje me auditorin e jashtëm. Si një pjesë kyçe e mbështetjes së besimit të aksionarëve në saktësinë e sistemeve të kontabilitetit dhe pasqyrave të audituara të kompanisë, një auditor efektiv dhe i pavarur është thelbësor. Nëse Sofia nuk është në gjendje të kontribuojë në këtë rol për shkak të mungesës së njohurive financiare dhe të kontabilitetit, besimi i aksionarëve në komitet do të zvogëlohet.

Komiteti i auditimit ka gjithashtu një rol në *marrjen e raporteve mbi kontrollet e brendshme dhe sistemet e menaxhimit të rrezikut*. Ka gjasë që, si një inxhinierë që kupton modelin e biznesit të kompanisë Hafa, Sofia do të jetë e pajisur mirë për të kuptuar disa nga këto raporte. Megjithatë, mungesa e përvojës së saj financiare mund të nënkuptojë se ajo nuk është e pajisur për të kuptuar kontrollet e brendshme të lidhura me sistemet e kontabilitetit ose matjet financiare. Po kështu, rreziqet që lindin nga ekspozimet financiare si kursi i këmbimit, borxhi ndaj kapitalit, kredia dhe rrjedha e parasë mund të jenë jashtë kuptimit të saj. Këto rreziqe mund të kërcënojnë ndjeshëm vlerën e aksionarëve dhe paaftësia e komitetit të auditimit për të përpunuar në mënyrë kuptimplote informacionin mund të ulë vlerën e tij për aksionarët.

(c) Natyra e marrëdhënies

Është e rëndësishme që marrëdhënia ndërmjet komitetit të auditimit dhe auditorit të jashtëm të jetë e përshtatshme në atë që *nuk duhet të jetë e ngushtë dhe duhet të jetë e lirë nga çdo kërcënim etik ndaj pavarësisë*. Kjo do të thotë se auditori nuk duhet të ketë kërcënime familjariteti, kërcënime të interesit vetjak ose interesa të tjera që mund të rrezikojnë pavarësinë e tij.

Komiteti i auditimit, duke vepruar në emër të aksionarëve, duhet të sigurojë pavarësinë dhe efektivitetin e auditorit të jashtëm në rolin e tij të rëndësishëm si palë që ofron siguri për pasqyrat financiare dhe sistemet që i mbështesin ato. Komiteti i auditimit ka fuqinë, në rolin e tij si organi që mbikëqyr marrëdhëniet ndërmjet kompanisë dhe auditorit të jashtëm, të rekomandojë zëvendësimin e auditorit nëse beson se auditimeve u mungon në ndonjë mënyrë pavarësia ose ashpërsia.

Kjo do të thotë se komiteti i auditimit duhet të marrë një *pozicion të paracaktuar të të qenit skeptik* të auditorit të jashtëm në mënyrë që të garantojë gjithmonë aksionarët për pavarësinë e marrëdhënies në çdo kohë.

Përgjigja e komitetit të auditimit për një marrëdhënie shumë të ngushtë

Ka disa përgjigje të mundshme për një komitet auditimi i cili beson se mund të ketë një marrëdhënie të papërshtatshme midis kompanisë dhe auditorit të jashtëm. Nuk është e pazakontë që marrëdhëniet njerëzore midis punonjësve të kompanisë dhe auditorëve të jashtëm të jenë miqësore dhe të përzemërta, ndoshta me kontablistët në të dy organizatat që kanë miqësi të gjata dhe shoqata profesionale. Në varësi të shkallës së kërcënimit të perceptuar ndaj pavarësisë, komiteti i auditimit ka disa opsione që mund të ndjekë.

Shumë firma auditimi, ndonjëherë të mbështetura nga rregulloret, kanë një politikë për të ndryshuar stafin e auditimit që kryen auditimin për një kompani të caktuar. Kjo është për t'u siguruar që partneri i angazhimit (auditori i lartë që mbikëqyr auditimin në një kompani të caktuar) të mos bëhet shumë i njohur me klientin në mënyrë që të kërcënojë pavarësinë e marrëdhënies auditor-klient. Mënyra më e thjeshtë për të rifreskuar marrëdhënien dhe për të hequr kërcënimin e pavarësisë është që komiteti i auditimit të këshillojë bordin që të ndërlidhet me audituesin *për të siguruar që politika e tij e rotacionit të partnerit të angazhimit të jetë plotësisht efektive ose të kërkojë rotacionin e një partneri të caktuar të angazhimit nëse percepton se poseduesi aktual i atij pozicioni është shumë i afërt me një person të lartë në kompani.*

Së dyti, komiteti i auditimit mund t'i rekomandojë bordit që të krijohet një politikë *ku kontrata e auditimit del në tender çdo kaq shumë vite*. Disa kode të qeverisjes së korporatës e parashikojnë këtë dhe synimi në secilin rast është të sigurohet që auditori është vazhdimisht i vetëdijshëm se nuk ka asgjë për të fituar duke investuar në marrëdhënien me klientin, sepse kontrata do të jepet në mënyrë të pavarur çdo kaq shumë vite. Kjo jo vetëm që siguron vlerë më të mirë financiare për aksionarët (firmat e auditimit konkurrojnë, duke përfshirë çmimin, për kontratën e auditimit), por gjithashtu ndihmon për të mbajtur një distancë të caktuar midis auditorit dhe klientit.

Në një rast ekstrem, kur komiteti i auditimit beson se pavarësia e auditorit është e kërcënuar seriozisht, *komiteti i auditimit mund të rekomandojë zëvendësimin e menjëhershëm të auditorit*. Kjo zakonisht konsiderohet si zgjidhja e fundit dhe do të miratohej vetëm nëse vëreheshin kërcënime serioze për pavarësinë dhe mendohej se bordi nuk reagon ndaj një rezolute për këtë çështje, por u jep aksionarëve sigurinë se komiteti i auditimit mund të veprojë në emër të tyre, për të siguruar një auditim financiar efektiv në çdo rast.

Detyra 3

Primato është një fabrikë lokale e letrës dhe lëndës së parë për letër. Si një degë e një kompanie të madhe ndërkombëtare, Primato nuk ka prodhuar një raport social dhe mjedisor për vete, por në vend të kësaj ka ofruar të dhëna të cilat janë futur në raportin e grupit të kompanisë mëmë. Pati disa diskutime që Primato të kishte një raport mjedisor në faqen e saj të internetit, por nuk u siguruan burime për zhvillimin e tij, kështu që asgjë nuk u materializua .

Merita ishte menaxherja në Primato, përgjegjësia e së cilës ishte monitorimi dhe raportimi mbi emetimet mjedisore.

Ishte përgjegjësia e saj për të monitoruar emetimet dhe për të futur të dhëna në sistemet e kontrollit të brendshëm të kompanisë mbi konsumin e burimeve (energjisë dhe ujit) dhe mbetjeve. Ishte një punë që ajo e pëlqente sepse i mundësoi të shprehte shqetësimin e saj personal për mjedisin në punën e saj. Kur ajo mori rolin e saj dy vjet më parë, asaj iu tha se kompania kishte objektivat shumë ambicioze të caqeve vullnetare për emetimet dhe se ato përfundimisht do të reduktoheshin për ta bërë kompaninë edhe më të përgjegjshme ndaj mjedisit me kalimin e kohës. Për Meritën kjo ishte shumë emocionuese dhe kjo e bëri që të pranonte punën në kompani. Për shkak të natyrës së ndjeshme të disa prej të dhënave që ajo menaxhonte, termat dhe kushtet e saj të punësimit përfshinin një klauzolë konfidencialiteti në të cilën ajo pranoi të mos zbulonte kurrë publikisht objektivat mjedisore ose performancën e kompanisë ndaj tyre.

Kur investimi në kapitalin e ri prodhues u vonua për shkak të përkeqësimit të performancës së fitimit, Merita u informua se objektivi i emetimeve do të rritej përkohësisht sepse pajisjet e vjetruara nuk do të ishin në gjendje të ruanin nivelin e ulët të emetimeve. E tronditur nga ky ndryshim, ajo u ankua te drejtori ekzekutiv i kompanisë, por iu tha se duhej të pranonte emetimet më të larta derisa kompania të mund të përballonte investimin e saj në fabrikë, që mund të zgjasë disa vite në të ardhmen.

Ajo vendosi se mënyra më efektive për t'u marrë me këtë ndryshim ishte ta publikonte atë në gazetën lokale dhe në shoqatën e banorëve aty pranë, të cilët të dy kishin qenë kritikë të gjatë të ndikimeve të fabrikës në mjedis.

Publiku reagoi me zemërim ndaj zbulimit pasi ajo tashmë konsiderohej një fabrikë 'e ndyrë' e cila shpesh lëshonte tym dhe rrjedhje, të cilat ndotën lumin lokal. Kur bordi i kompanisë zbuloi veprimet e saj, ajo u shkarkua për shkelje të kushteve të kontratës së saj për shpalosjen publike të informacionit konfidencial.

Kërkohet:

(a) Bëni dallimin ndërmjet përgjigjeve etike konvencionale dhe postkonvencionale të Kohlberg dhe të shpjegoni, duke arsyetuar se cilën qasje etike mori Merita në vendimin e saj për të publikuar ndryshimin në objektivin e emetimeve. (9 pikë)

(b) Ndërtoni rastin që Primato të publikojë tani një raport mjedisor në faqen e vet të internetit, përveç atij të ofruar nga kompania mëmë. (8 pikë)

(c) Shpjegoni kuptimin e 'kontrollit të brendshëm' dhe diskutoni pse një sistem i shëndoshë i kontrollit të brendshëm është i nevojshëm në menaxhimin e gjurmës mjedisore të Primato. (8 pikë)

(Total: 25 pikë)

Zgjidhja

(a) Nivelet e zhvillimit etik të Kohlberg

Tre nivelet e Kohlberg të zhvillimit moral njerëzor janë ato parakonvencionale, konvencionale dhe postkonvencionale.

Çdo nivel karakterizohet nga besime të caktuara rreth asaj se çfarë është një veprim etik dhe masën në të cilën rregullat dhe rregulloret konvencionale duhet të respektohen.

Në nivelin konvencional, morali kuptohet në termat e pajtueshmërisë me njërën ose të dyja presionet kolegjiale ose pritshmëritë shoqërore ose rregulloret, ligjet dhe udhëzimet. Një shkallë e lartë përputhshmërie supozohet të jetë një pozicion shumë moral. Një person i cili është i angazhuar në mënyrë etike në nivelin konvencional do ta konsiderojë të rëndësishme të mësojë rregullat dhe pritshmëritë që zbatohen për ta dhe më pas të respektojë në detaje. Këto mund të kenë të bëjnë me rregullat ligjore, normat shoqërore dhe standardet e pranura të sjelljes.

Në nivelin postkonvencional, morali kuptohet në termat e përputhshmërisë me parimet etike 'më të larta' ose 'universale' siç perceptohen nga personi që merret në konsideratë. Supozimet postkonvencionale shpesh sfidojnë regjimet ekzistuese rregullatore dhe normat sociale, dhe kështu sjellja postkonvencionale shpesh është e kushtueshme në aspektin personal. Natyra e parimeve etike 'më të larta' është subjektive dhe specifike për personin.

Sjellja e Meritës

Merita do të ishte konsideruar si konvencionale nëse do ta kishte konsideruar si një 'e mirë' etike që të pajtohej me udhëzimet e saj për të ruajtur konfidencialitetin e të dhënave. Rasti, megjithatë, përshkruan një situatë në të cilën *Merita veprimi sipas një motivi postkonvencional*. Në mbështetje të kësaj mund të citohen disa aspekte të sjelljes së saj.

Ajo nuk ka respektuar kushtet e punësimit, gjë që do ta pengonte atë të bënte çdo informacion publik. Preferenca e kompanisë për të mbajtur informacionin e brendshëm konfidencial për veten e saj me sa duket kishte për qëllim parandalimin e një kontrolli të tepërt të jashtëm nga komunitetet lokale, duke ruajtur një performancë të mirë kundrejt objektivave mjedisore. Një përgjigje konvencionale etike do të ishte ruajtja e këtij konfidencialiteti me besimin se pajtueshmëria me rregullat, rregulloret dhe kufizimet ekzistuese ishte e mira etike.

Por Merita besonte se disa gjëra ishin më të rëndësishme sesa bindja ndaj rregullave, sado me qëllim të mirë mund të jenë ato rregulla. Duke i çuar shqetësimet e saj tek autoriteti më i lartë në kompani dhe duke mos marrë asnjë përgjigje të kënaqshme, ajo e gjykoi si një gjë më të mirë të shpërfillte kufizimet e termave dhe kushteve të saj kontraktuale dhe të ekspozonte atë që ajo e shihte si një padrejtësi ndaj komunitetit të gjerë. Besimi i saj kishte gjasë të shqetësohej me të drejtën e tyre për të ditur se si mund të ndikonin emetimet në to, dhe si dikush që kishte një motivim të fortë të brendshëm për çështjet mjedisore, zemërimi i saj e tejkaloi shqetësimin e saj për punën e saj.

Merita pagoi një çmim të lartë personal për veprimet e saj duke u pushuar nga puna. Ata që veprojnë nga një motivim postkonvencional shpesh e manifestojnë këtë duke mos iu bindur ose tejkaluar kufizimet rregullatore ekzistuese (të tilla si nga mosbindja e organizuar, sinjalizues, etj.). Prandaj është e zakonshme që njerëz të tillë të sanksionohen, qoftë nga shteti, nga një punëdhënës ose nga cilado organizatë apo grup që preket nga veprimet e tyre. Ata marrin për vete një pozicion etik më të lartë ose më të rëndësishëm se ai i të tjerëve dhe, në përputhje me rrethanat, shpesh mbajnë mosmiratimin e shumicës.

(b) Rasti që Primato të publikojë një raport mjedisor

Duke pasur parasysh problemet e fundit që ka pasur Primato, ekziston një rast i fortë për shtimin e publikimeve mjedisore që lidhen drejtpërdrejt me Primato-n. Pika e parë që duhet theksuar është se kompania tashmë mbledh të dhëna për çështje mjedisore për t'i ofruar kompanisë mëmë për

raportin e saj mjedisor të grupit. Kjo do të thotë që sistemet duhet të jenë të vendosura për të prodhuar të dhëna mjedisore dhe kështu *kostot marxhinale do të jenë relativisht modeste*, dhe kryesisht kanë të bëjnë me hartimin e faqeve të informacionit dhe publikimin e tyre në faqen e internetit.

Do të rrisë pamjen e transparencës në Primato dhe do të ndihmojë në *riparimin e marrëdhënieve të dëmtuara me shoqatën e banorëve dhe gazetën*. Publikimet nga Merita i zemëruan qartë këto grupe dhe kështu ka gjasë të ekzistojë një mungesë besimi ndaj Primato si rezultat. Masat që mund të rivendosin besimin dhe legjitimitetin përfshijnë rritjen e shpalosjeve dhe përpjekjet për të rritur transparencën e kompanisë, veçanërisht ndaj atyre që kanë qenë historikisht kritikë ndaj saj.

Një raport mjedisor i përshtatur në kuptimin e shpjegimit të inputeve, proceseve dhe rezultateve, duke përfshirë mbetjet, do ta ndihmonte Primato-n të *shpjegonte modelin e tij të biznesit dhe ndoshta të jepte informacion për të adresuar sfidat mjedisore*. Këto mund të përfshijnë *ndihmën për të kompensuar kritikën për erën dhe ndotjen e ujit*, të cilat perceptohen si problem nga banorët vendas.

Nëse, për shembull, kompania ofron një shpjegim të plotë se përse krijohen tymrat dhe cilat janë ato tymra, ndërkohë që ndoshta nuk i kënaq plotësisht banorët, ata më në fund mund të kuptojnë pse janë të nevojshme.

Publikimi i informacionit mjedisor mund të *ndihmojë në përmirësimin e reputacionit lokal të Primatos*, i cili duket se ka pasur disa probleme të reputacionit së fundmi. Nëse dëshiron të vazhdojë të gëzojë mbështetjen e komunitetit lokal, nga i cili me sa duket merr shumë nga puna e tij, reputacioni i tij në vend do të jetë i rëndësishëm. Nëse një kompani si Primato fillon të humbasë mbështetjen e nënkuptuar ose të qartë të komunitetit lokal, ajo mund të vuajë në aspektin e aftësisë për të rekrutuar punonjës dhe në aspektin e mbështetjes lokale kur, për shembull, nevojitet leja e planifikimit të ndërtimit ose zhvillime të ngjashme. mund të ketë ndikim në mjedisin lokal.

(c) Shpjegimi i kontrollit të brendshëm

Në mënyrën më të thjeshtë, një kontroll i brendshëm është çdo veprim ose sistem i vendosur nga menaxhmenti i cili do të rrisë gjasat që objektivat e organizatës të përmbushen dhe të mbrohen asetet. Masat e kontrollit të brendshëm vendosen për të kontrolluar aktivitetet e brendshme në një organizatë në mënyrë që ato të arrijnë qëllimet e synuara. Duke pasur aktivitetet e brendshme të koordinuara dhe të konfiguruar në mënyrë të përshtatshme, me mjete matëse dhe raportuese për nivelet e pajtueshmërisë, mbetjet (dmth aktiviteti pa vlerë të shtuar) minimizohen dhe fitohen efienca që rrisin efektivitetin e organizatës në përmbushjen e qëllimeve të saj strategjike.

Kontrollet e brendshme dhe gjurmët mjedisore

Kontrollet e brendshme janë të rëndësishme në kontrollin e të gjitha aktiviteteve të brendshme, duke përfshirë sistemet dhe procedurat që mbështesin gjurmën mjedisore të Primato .

Një nga mënyrat më të dukshme në të cilat kontrollet e brendshme janë të nevojshme për kontrollin e gjurmëve mjedisore është në *kontrollet operationale të cilat matin dhe përcaktojnë konsumin e inputeve dhe prodhimin e emetimeve*. Është vetëm me akumulimin e të dhënave të sakta të konsumit mjedisor dhe emetimeve që gjurmët mund të identifikohen dhe për këtë arsye të monitorohen, shqyrtohen dhe përmirësohen. Prandaj, kontrollet e brendshme të afta për të bërë këto matje (të themi për sa i përket konsumit të energjisë, ujit dhe lëndëve të para dhe emetimeve të mbetjeve) janë thelbësore në matjen dhe rrjedhimisht kontrollin e gjurmës mjedisore.

Kontrollet e brendshme mund të përdoren gjithashtu në *menaxhimin e impianteve dhe pajisjeve* që përdoren në prodhimin e pulpës dhe letrës. Rasti thotë se pajisjet e vjetruara në fabrikë janë një burim i rritjes së emetimeve dhe kjo nënkupton se ciklet e mirëmbajtjes dhe zëvendësimit të makinerive janë një faktor kryesor në gjurmën mjedisore të Primato. Mund të matin kontrollet e brendshme të cilat matin efikasitetin e pajisjeve të fabrikës, sa material harxhon dhe sa mbetje

prodhon. Këto të dhëna, nga ana tjetër, mund të përdoren për të rregulluar kohën e mirëmbajtjes dhe zëvendësimit për të ndihmuar në kontrollin e gjurmës mjedisore.

Kontrollet e brendshme të shëndosha janë një pjesë kyçe e menaxhimit normal efikas të operacioneve. Ato janë gjithashtu të nevojshme për prodhimin e informacionit të saktë mbi të cilin bazohet raportimi i rregullt. Këto i bëjnë kontrollet e brendshme të aftë të veprojnë si një *'sistem i paralajmërimit të hershëm'* për çdo mosefikasitet në sistemet mjedisore që ndihmojnë në kontrollin e gjurmës mjedisore. Duke pasur një monitorim të vazhdueshëm efektiv të sistemeve të brendshme, do të ketë një ndërgjegjësim automatik për objektivat dhe shenjat e hershme të çdo kërcënimi të brendshëm për përmbushjen e atyre objektiveve.

Detyra 4

Si pjesë e një rishikimi të sistemeve të saj të kontrollit të brendshëm, bordi i FF Co, një kompani e madhe tekstilësh, ka kërkuar këshillën tuaj si kontabilist senior në kompani. Objektivi i deklaruar i FF-së ka qenë gjithmonë të adoptojë standardet më të larta të kontrollit të brendshëm, sepse beson se duke vepruar kështu jo vetëm që do t'u sigurojë aksionarëve besim në qeverisjen e saj, por gjithashtu do të rrisë reputacionin e saj të përgjithshëm me të gjitha palët e interesuara. Megjithatë, në vitet e fundit, reputacioni i FF-së për kontrollin e brendshëm është dëmtuar disi nga një opinion i kualifikuar i auditimit vitin e kaluar (për çështje të pajtueshmërisë me standardet financiare) dhe një incident i brendshëm fatkeq një vit më parë. Ky incident kishte të bënte me një punonjës, Osasuna, duke shprehur shqetësimin për pajtueshmërinë e një prej produkteve të kompanisë me një standard ndërkombëtar të sigurisë nga zjarri. Ajo e ngriti çështjen me menaxherin e saj të menjëhershëm, por ai tha, sipas Osasuna, se nuk ishte detyra e tij të raportonte shqetësimet e saj tek menaxhmenti i lartë. Kur ajo nuk arriti të merrte vetë një përgjigje nga menaxhmenti i lartë, ajo vendosi të raportojë mungesën e pajtueshmërisë në shtyp. Kjo e turpëroi ndjeshëm kompaninë dhe çoi në një përkeqësim të konsiderueshëm të reputacionit të FF.

Specifikat e rastit të mësipërm kishin të bënin me një pëlhurë të prodhuar nga FF Co, e cila, për të përmbushur një standard ndërkombëtar të sigurisë nga zjarri, duhej t'i rezistonte zjarrit për dhjetë minuta kur ishte në kontakt me një flakë të drejtpërdrejtë.

Sipas Osasuna, i cila ishte një anëtare e stafit të kontrollit të cilësisë, FF po lejonte që materiali i vlerësuar me vetëm pesë minuta rezistencë ndaj zjarrit të shitej i etiketuar si vlerësim dhjetë minuta. Në deklaratën e saj për shtypin, Osasuna tha se ekzistonte një kulturë e pakujdesisë në FF dhe se ky ishte vetëm një shembull i mënyrës se si kompania iu qaset çështjeve të tilla si standardet ndërkombëtare të sigurisë nga zjarri.

Kërkohet:

- (a) Përshkruani se si sistemet e kontrollit të brendshëm në FF Co ndryshojnë nga një sistem 'i shëndoshë' i kontrollit të brendshëm, siç është ai i përcaktuar në udhëzimin Turnbull, për shembull. (10 pikë)**
- (b) Përcaktoni 'rrezikun e reputacionit' dhe vlerësoni efektet e mundshme të reputacionit të dobët të FF në situatën e saj financiare. (8 pikë)**
- (c) Shpjegoni, duke iu referuar FF-së sipas rastit, përgjegjësitë etike të një kontabilisti profesionist si punonjës ashtu edhe si profesionist. (7 pikë)**

(Total: 25 pikë)

Zgjidhja

(a) Sistemet e kontrollit

Raporti Turnbull e sheh kornizën e kontrollit si të krijuar për të arritur një sërë objektivash dhe thekson nevojën që sistemi i kontrollit të jetë i shëndoshë; një sistem jo i shëndoshë mund të dëmtojë qeverisjen e korporatës. Sistemet e kontrollit shpesh përkufizohen si të përbëra nga dy elementë kryesorë - mjedisi i kontrollit dhe procedurat e kontrollit.

Pajtueshmëria me ligjet dhe rregulloret

Sistemet e kontrollit duhet të sigurojnë përputhshmëri me ligjet dhe rregulloret në fuqi, si dhe me politikat e brendshme.

Sistemet e FF qartë nuk e kanë bërë këtë; FF ka dështuar të ndjekë standardet e sigurisë nga zjarri dhe pasqyrat e saj nuk janë në përputhje me standardet e kontabilitetit. Gjithashtu menaxhmenti nuk ka mundur të zbatojë objektivin e respektimit të standardeve më të larta të kontrollit.

Siguron cilësinë e raportimit të brendshëm dhe të jashtëm

Kjo kërkon mbajtjen e regjistrave dhe proceseve të duhura të cilat gjenerojnë një rrjedhë informacioni në kohë dhe të duhur.

Raporti i kualifikuar i auditimit që ka pasur FF mund të jetë dështim i kontrolleve, mungesë ndërgjegjësimi brenda kompanisë për kërkesat e standardeve të kontabilitetit.

Përgjigje ndaj rreziqeve të rëndësishme dhe në ndryshim

Sistemi i kontrollit duhet të identifikojë cilat janë rreziqet më të rëndësishme dhe të jetë në gjendje t'i përgjigjet shpejt rreziqeve në zhvillim brenda biznesit.

Mungesa e pajtueshmërisë me standardet e raportimit të zjarrit sugjeron një dështim brenda sistemeve të FF për të identifikuar rreziqe të rëndësishme, jo vetëm rreziqet e drejtpërdrejta të shitjes së produkteve të pasigurta, por edhe rrezikun e reputacionit që rrjedh nga kjo.

Mjedisi i kontrollit

Mjedisi i kontrollit është theksi i vendosur nga drejtorët dhe menaxherët, gjithashtu stili i menaxhimit dhe kultura dhe vlerat e korporatës që ndahen nga të gjithë punonjësit.

Raporti Turnbull komenton se sistemet e kontrollit të brendshëm duhet të përfshihen në operacionet e një kompanie dhe të jenë pjesë e kulturës së saj.

Skenari nxjerr në pah një sërë problemesh me mjedisin e kontrollit brenda FF. Edhe pse bordi ka kërkuar të promovojë standardet më të larta të kontrollit të brendshëm, drejtorët nuk arritën të përgjigjen kur u ngrit çështja e sigurisë së produktit. Përveç kësaj, zonjusha Osasuna pohoi se kishte një kulturë të përgjithshme të pakujdesisë brenda FF.

Procedurat e kontrollit

Politikat dhe procedurat specifike të dizajnuara për të arritur objektivat.

Skenari nxjerr në pah një sërë dështimesh në procedurat e kontrollit të FF. Kontrolli i cilësisë në lidhje me testimin e materialit dështoi qartë. Raporti i kualifikuar i auditimit sugjeron një dështim në kontrollet kontabël.

Raportimi i dështimeve të kontrollit tek menaxhmenti është një kontroll menaxherial, pjesë e sistemit të llogaridhënies, dhe përsëri nuk funksionoi pasi nuk u ndërmor asnjë veprim.

(b) Rreziku i reputacionit

Rreziku i reputacionit është rreziku i humbjes së reputacionit të një organizate, që lind nga perceptimet të tjerët kanë lidhje me implikimet e materializimit të rreziqeve. Nivelet e rrezikut të reputacionit varen jo vetëm nga nivelet e rreziqeve të tjera, por nga reagimi i palëve të interesuara ndaj atyre rreziqeve të tjera që materializohen - sa më pak për organizatën mendojnë palët e interesuara dhe çfarë veprimesh ndërmarrin.

Palët e interesuara dhe pasojat financiare

Kështu, niveli i rrezikut të reputacionit varet nga veprimet që palët e interesuara mund të ndërmarrin që mund të ndikojnë financiarisht në organizatë. Këto veprime ndryshojnë sipas palëve të interesuara.

Aksionarët

Aksionarët mund t'i shesin përfundimisht aksionet e tyre, më lehtë nëse FF është e listuar, nëse u mungon besimi në mënyrën e qeverisjes së kompanisë. Nëse aksionarët që mbajnë një pjesë të konsiderueshme të aksioneve e bëjnë këtë, çmimi i aksionit të FF do të bjerë .

Klientët

Nëse klientët janë të shqetësuar për sigurinë e produkteve të FF, ata kanë gjasë të ndërpresin blerjen e tyre, duke shkaktuar rënie të të ardhurave dhe fitimeve.

Agjencitë e zbatimit të ligjit

FF mund të përballë me veprime ligjore si rezultat i mospërputhjes me standardet. Kjo mund të çojë në gjoba dhe tarifa të avokatëve për mbrojtjen e veprimit. FF gjithashtu mund të urdhërohet të ndërpresë prodhimin e produktit që nuk është në përputhje me standardet, duke shkaktuar sërish rënie të të ardhurave dhe fitimeve.

Auditorët

Për shkak të raportit të kualifikuar të auditimit, auditorët ka gjasë të shqyrtojnë më nga afër të dhënat e FF në vitet në vijim, duke çuar në një rritje të tarifave të auditimit.

(c) Përgjegjësitë etike ndaj punëdhënësit

Ndershmëria

Kontabilistët duhet të veprojnë me ndershmëri dhe të mos ndikohen nga përmbushja e detyrës së tyre ndaj punëdhënësve nga konsideratat e interesave personale ose presionet e paligjshme për të vepruar ndryshe nga interesat e punëdhënësve të tyre.

Kompetenca profesionale

Kontabilistët duhet të ushtrojnë kompetencë dhe aftësi në shërbim të punëdhënësit dhe të ruajnë njohuritë e praktikave, legjislacionit dhe teknikave më të mira. Kontabilistët duhet gjithashtu të tregojnë kujdesin e duhur kur punojnë në interes të punëdhënësit.

Konfidencialiteti

Kontabilistët duhet të respektojnë informacionin konfidencial që kanë në lidhje me punëdhënësin e tyre dhe nuk duhet t'i shpalosin ato pa autoritetin e duhur ose specifik ose nëse nuk ekziston një e drejtë ose detyrë ligjore ose profesionale për t'i shpalosur. Kjo duhet të zbatohet gjatë dhe pas punësimit të tyre.

Përgjegjësitë ndaj aksionarëve dhe palëve të interesuara

Kontabilistët duhet të kërkojnë të përmbushin objektivat e kompanisë për të maksimizuar vlerën e aksionarëve, duke mbajtur gjithashtu marrëdhënie të mira me palët e tjera të interesuara.

Promovimi i interesave të biznesit

Punonjësit kanë për detyrë të promovojnë interesat legjitime të biznesit të punëdhënësit të tyre dhe të mos ndërmarrin veprime që do të ishin të dëmshme për punëdhënësin e tyre.

Përgjegjësitë si kontabilist

Interesi publik

Kontabilistët kanë një detyrë të përgjithshme të veprojnë në interes të publikut; nganjëherë kjo mund të anashkalojë detyrën e konfidencialitetit. Me FF, veprimet e zonjushës Osasuna mund të justifikoheshin me arsyetimin se publiku duhej të dinte për rreziqet e mundshme të produkteve të FF.

Sjellja profesionale

Kontabilistët duhet të shmangin çdo veprim që diskrediton profesionin dhe të respektojnë ligjet dhe rregulloret, si dhe kodet etike . Përsëri veprimet e Osasuna mund të justifikoheshin me arsyetimin se heshtja do të kishte qenë në fakt falja e një shkeljeje të rregullores.